

Adéla Axmanová - Cestovní rubrika:

Pistoia

Pro tentokrát jsem si vybrala něco pro ty, kteří zbožňují *teplou víno, krásné památky, dobré jídlo* a také pro ty, kteří *nesnáší přelidněnost* kvůli turistům, protože tady ji určitě nenajdou.

Pistoia je *italské* město v Toskánsku a zároveň hlavní město stejnojmenné provincie. Tohle přenádherné město najdeme mezi Florencií a Luccou. Bývá často řazena mezi druhořadá města, což spousta místních právoplatně nechápe. *Rozloha* města je 236 km² a žije zde 92 267 *obyvatel* především italského původu.

Tento rok se město zařadilo mezi *kulturní centra* Itálie, a proto spousta místních věří, že se zde bude objevovat více a více turistů. Pokud budete jedním z nich, měli byste nejprve navštívit *hlavní náměstí Piazza del Duomo*, které vás okouzlí svými *středověkými paláci, muzei a baptisteriem*. Můžete se vydat také do slavné *katedrály z 12. století* nebo do zajímavé *středověké nemocnice Ospedale del Ceppo*.

Městečko Pistoia je také velmi známým centem *vinařství*. Každý milovník vína si zde přijde na své. Také si zde na své přijdou *kováři, milovníci květin* a v zimě si tu užijí především *lyžaři*, jelikož se zde nachází jedny z nejlepších zimních středisek. V létě můžete navštívit vyhlášené *termální lázně*.

Nespornou výhodou tohoto místa je možnost navštívit slavná města, která se nechází poměrně kousek odtud. Pistoia má stoprocentně co nabídnout, tak neváhejte a navštivte tohle krásné město s bohatou historií a zajímavou současností!

Jak jsme začínali...

Anna Fekiačová

O prázdninách roku 1992 si paní zřizovatelka pozvala první pedagogický sbor do restaurace tehdejšího Národního domu a načrtla svoji představu o náplni a cílech této školy. Bylo rozhodnuto, že se škola zaměří na cestovní ruch (po roce 1989 představoval obrovský boom, lidé byli lačni po poznávání dosud zakázaného ovoce zahraničních destinací). První působiště bylo v Topolanech u Olomouce, ve staré škole. Začínali jsme s jednou třídou 1. ročníku a dvěma třídami pomaturitního studia. Dojížděli jsme celá škola jedním autobusem č. 26 (míst k sezení tudíž moc nezbylo) a začínali výuku v 7.30. Když přišla zima, zjistilo se, že chybí ústřední topení. Proto jsme se zvesela přesunuli do Domu dětí a mládeže na ulici Jánského v Olomouci, kde jsme pobýli asi dva měsíce. Jak jsme si po návratu do Topolan považovali teplíčka. Voda ve třídách nám proto ani moc nechyběla. Nadšení z první soukromé školy nám nemohly pokazit ani detaily typu – chybějící tělocvična, jídelna, autobus jednou za hodinu apod. Dokonce byly pořízeny první čtyři počítače (samozřejmě pro celou třídu), abychom drželi krok s dobou. Drobné nedostatky vyvážily možnosti cestování po vlastech českých i do zahraničí. Již v prvním roce byla založena tradice zájezdů do Vídně, k tomu byla uspořádána exkurze do Řecka, již se zúčastnila většina žáků školy a představovala obrovské zadostiučinění pro zakladatelku školy. A život šel dál...

Soukromá střední škola služeb, Nedbalova 8, Olomouc – Topolany (dnešní podoba budovy školy)

Kam na vysokou školu

Hodnocení výstavy Gaudeamus – anketa mezi studenty 4. ročníku

Monika Pavlová

V pátek 4. 11. jsem v Brně navštívila výstavu vysokých škol. Měla jsem vysoká očekávání, jelikož seznam zúčastněných škol byl dlouhý, návštěvnost vysoká a také se jednalo o několikátý ročník. Bohužel když jsem přišla, hodně mě to zklamalo. Místnost byla malá, většina stánků nezajímavých a nic jsem se nedozvěděla. Jediná pozitivní věc byla, když jsme potkali jednu učitelku z Walesu. Byla velice milá a dlouho jsme si povídali. Návštěvu výstavy bych nedoporučovala. Je to ztráta času, nic se nedozvíte a ještě za to třeba vyhodíte 300 korun jako já.

Veronika Hanslíková – Kristýna Laschková

Gaudeamus byl celkově fajn, až na to, že kdybychom šli jindy, bylo by to lepší, protože v pátek už tam bylo méně škol a zrovna školy, které nás moc neoslovily. Ale prostředí a nadšení studentů bylo pozitivní.

Diana Dieguezová

Z veletrhu jsem byla velice zklamaná. Nikdo nám nic neřekl, jediné, co nám dali, byly letáčky. Nikdo nám neporadil. Přijela jsem rozhořčená a stále nevím, kam bych chtěla jít.

Lucie Loničková – Iveta Bernhauerová – Vendula Svobodová

Veletrh byl docela zmatený. Byly jsme na výstavišti v pátek a bylo to znát i na lidech, kteří propagovali jejich školy. Stále ovšem nevíme, jakou cestou se vydat. Žádná škola nás na 100 % nepřesvědčila. Co nám ale vadilo nejvíce, byli zapáchající lidé v neprovzdušněném prostoru.

Eva Štafová

Z veletrhu vysokých škol jsem přijela ještě víc rozčarovaná, než jsem tam jela. Moc jsem se toho nedověděla, školy reprezentovali studenti, kteří byli rádi, že mají volno. Nastrkali nám letáčky a bez komentáře.

Karolína Langerová - Dominik Duong

Gaudeamus je spíše určen pro studenty, kteří nejsou rozhodnutí, kam chtějí jít. Nebylo zde moc zajímavých vysokých škol (v pátek). Někteří reprezentanti VŠ byli ochotní a milí, někteří bohužel arogantní.

Lucie Hýsková

Prezentace vysokých škol mi přišla zajímavá, bohužel nebyla příliš užitečná. Zaujala mě jedna konkrétní škola, kterou si nemohu dovolit. Byla jsem relativně zklamaná i kvůli neochotě ze strany přednášejících.

Hodina MCR ve 3. A

Michaela Kaiserová

„Dobrý den,“ švitoří vesele paní učitelka Doležilková. Ručičky hodin odbíhají rychle, všichni je nedočkavě sledují. „Můžete to prosím zopakovat?“ ptá se někdo zezadu, asi nestíhá výklad. Je pravda, že paní učitelka spíš povídá, než diktuje. To však nevadí, tvoří to docela pohodovou atmosféru. Z lavic uprostřed zaznělo šustění sáčku, vždyť byl teď oběd! Hodina se pomalu ale jistě chýlí ke konci. Pár jedinců si ji ještě krátí procházkou k záchodům. Zbývá už jen pět minut. Nenápadně zavíráme sešity a schováváme je do tašek. Naznačujeme tím, že už bychom rádi zmizeli. „Pro dnešek stačí, zvedneme židle, zavřeme okna,“ pronáší paní učitelka závěrečnou větu. Konečně zvoní. Tohle je to lepší zvonění. Ještě za jeho zvuku bereme dveře útokem.

Barbora Seidlerová

Třída téměř nedýchá. Prst osudu krouží nad lístečky s čísly studentů. Třídou projede nadšení, jen hlas jednoho nešťastníka úpí, že nechce k tabuli. Zkoušení probíhá svižně. Celá třída snad nenápadně napovídá, student se po ní rozhlíží a snaží se zaslechnout střípky z informací, které jsou na něj volány. Má štěstí, že má dobré uši, dostává jedničku a vítězoslavně jde uličkou ke svému místu. Hodina pokračuje dál v plynulém tempu. Učitelka povídá o lázeňském cestovním ruchu, nevšímaje si hluku, ozývajícího se ze zadních lavic. Problémy s přítelem jsou pro studentky důležitější než lázeňství. ...

Češtinářský světlík

Milí čtenáři,

v tomto čísle se můžete potěšit zábavnými texty o antických hrdinech a zpracováním jednoho tématu (čápi) v různých funkčních stylech. Vzhledem k tomu, že se blíží tradiční předvánoční výlet do Vídně, přidala jsem vyprávění Libora Mačáta o jeho pověstné mýlce, kvůli které na něj před třemi lety čekal ve Vídni celý autobus, zčásti pro oživení školní legendy, zčásti jako varování.

Přeji dobrou zábavu, Jitka Machová

Antičtí hrdinové dnešními očima - Achilleus hledá práci (popřípadě ženu)

Filip Hedrich, 1 A

Mladý silný muž hledá dobře placenou práci. Jsem hodně silný a tomto oboru mám toho hodně co nabídnout. Jediné, co nechci, je, abych si mohl zranit patu. Jinak můžu dělat vše, co bude třeba. Jsem polobůh a toho ve svých řadách určitě nemáte, takže můžu zvednout popularitu. Byl jsem nejudatnějším a nejúspěšnějším bojovníkem pod hradbami Tróje, takže myslím, že zvládnou opravdu cokoli! Achilles

James Mann, 1. A

Řecký polobůh středního věku hledá práci poblíž Athén. Mám řidičský průkaz skupiny B a Pegas. Pojištění mám pouze na patu.

Tomáš Horák, 1. A

Řecký hrdina středního věku hledá jakoukoliv práci. Manuální a nebezpečná práce není problém. Nejlépe někde v Řecku. Časově nejlépe od odpoledne do půlnoci.

Žaneta Spurná, 1. B

Jsem mladý pohledný muž božského původu. Hledám ženu stejně krásnou jako je směs řeckých bohyň. Musí mít řidičský průkaz na koně a zálibu v bránění svému muži v chodu do války. Také musí být vzdělaná a moudrá. Musí to být žena silná a nezranitelná.

Tereza Gazdová, 1. B

Ahoj, já jsem Achilles. Ten, kterého jako dítě matka vykoupala v řece (Styxu), jsem polobůh. Je mi 18 let a mám jednoho kamaráda. Jsem kulturista a mám dlouhé zářivě zlaté vlasy. Bydlím ve starém bytě se svou božskou matkou a otrokyní Briseovnou, takže nebudeš muset vařit a uklízet, všechno udělá ona. Napiš mi na můj email – Achillča845@gmail.com

Jakub Zinrác, 1. B

Jsem řecký válečný hrdina, mám jedinou slabinu a tou je má pata. Jinak jsem nesmrtelný. Mé ženě splním každé přání. Kontaktujte mě na adrese faktcoolAchill@centrum.cz

Aeneás utíká z hořící Tróje (reportáž)

Kateřina Bíla, 1. A

Aeneas utíká z hořící Tróje

„Kouř, panika, strach a živoucí peklo na zemi.“ Takto popisuje jeden ze tří zachráněných obětí hořící Tróju. Náš dnešní hrdina je Aeneas. V tomto dílu Prachu a kostí si připomeneme příšerný osud nespočetných obětí v žáru ohně. „Takže, Aeneasi, mohl byste nám prosím popsat, jak se vám povedlo z toho pekla utéct?“ „Jistě, abychom se mohli přenést do té noci, musíme si představit tu atmosféru. Ze spánku vás vytrhne hrozný hluk a štiplavý dým. Rozhlédnete se a váš jediný syn se na vás se strachem v očích dívá a vy nemáte ponětí, co se děje. Bylo to hrozné, vzal jsem syna za ruku a vyběhl z domu ven. Řekové byli všude. Rozbíjeli, vypalovali, zabíjeli. V dálce jsem zahlédl ten „vzácný dar“ bohům, napůl rozebraný. Pochopil jsem, že to je konec. Vběhl jsem do domu svého otce, hodil jsem si ho na ramena, vzal svého syna za ruku. A vzali jsme nohy na ramena.“

Marta Matějčková, 1. A

V dnešní reportáži si připomeneme hrdinný příběh jednoho z mála přeživších hrozné trojské války – Aenea.

Ten osudný den však začal poklidně. Trójané oslavovali své zdánlivé vítězství a Apollón jim k tomu také dopřál nádherný slunečný den. Aeneas se slzami v očích vzpomíná na radost trojských občanů ve chvíli, kdy váleční hrdinové vstoupili za hradby města s majestátním dřevěným koněm. V té chvíli nemohl nikdo tušit, že se jedná pouze o Odysseovu krutou lest. Celý den byl v Tróji stráven oslavami a radostnými zpěvy, ale padla noc a vypuklo peklo. Řekové vyskočili z koně, otevřeli brány a, než se Trójané nadáli, město hořelo. Aeneas obklopen plameny a oslepen dýmem chytil svého syna za ruku a spolu s ním a se svým otcem na zádech utíká z hořící pasti, která jen před pár hodinami byla nádherným městem. Trója padla.

Marie Rašková, 1. A

„Utéct z hořící Tróje byl nejtěžší zážitek v mém životě,“ popisuje reportérům nervózní Aeneas. Všude byl oheň, přes který jsem viděl spousty mrtvých obyvatel. Všude se válely jejich ohořelé končetiny. „Detailně si vybavuji pohled na matku, která svírala v náručí mrtvé tělo svého syna.“ Aeneas byl šťastný, že takto nedopadl i jeho vlastní syn Askanius, protože se mu podařilo ho z hořící Tróje dostat. „Dostat syna do bezpečí bylo pro mě prioritou,“ dodává hrdě Aeneas. Celá redakce byla tímto příběhem dojata a přeje hrdinovi mnoho štěstí a úspěch v jeho budoucích činech. Dopis císaři Augustovi, v němž vyhnáný Ovidius prosí o možnost vrátit se do vlasti.

Jana Císařová, 1. A

Můj nectěnější a nejvznešenější císaři, králi a pane.

Znovu si dovoluji pokorně žádat o vaši milost. Již před jistou dobou jste mě ráčil vypovědět z mé milované země, od mé rodiny, mých radostí, mého štěstí. A proto znovu snažně prosím, abyste se nade mnou milostivě slitoval a ulehčil mi od mého trestu. Tento dopis píši, protože vím, že jste velikým panovníkem a celá země vás ctí. Svou chybu si uvědomuji, ale můj trest mi přijde velice krutý.

Váš ponížený a věrný poddaný a služebník Ovidius

Čápi v různých funkčních stylech

Krátké texty studentů 1. ročníku na klíčová slova: komín od cihelny, čápi, náměstí, děda, tři kluci, prázdniny

Styl umělecký

Žaneta Spurná, 1. B

Na kole jede děda,
někdo mu hrozí pěstí.
Kolo se zvrtilo běda,
děda spadl na náměstí.
Kluci, co byli na zídce
začali se smát.
Je to jako v té povídce,
nebudeme si lhát.
Čápi z komína od cihelny
klapou vesele zobáky.
Když na ně kouř uhelný,
doráží od komínové páky.
A to jsou lidé prázdniny,
které vy chcete mít.
A já se teď pokusím
tajně zadními dvířky odejít.

Ludmila Kineva, 1. A Nesmrtelný čáp

Jedno sobotní ráno si Kuba přivstal. Snědl chlév s máslem, oblékl si kalhoty, bílou košili a boty. Chtěl si jít hrát ven, ale maminka poslala Kubu k dědečkovi pro boty, které jí měl spravit. A tak se Kuba vydal na cestu k dědečkovi. Šel lesem, potom kolem cihelny a co tam neviděl. Nad komínem cihelny poletovali tři čápi. Chvilí tu krásu pozoroval, ale najednou z ničeho nic čápi odletěli. Kuba tam chvilí stál a přemýšlel, proč odletěli? Pak si ale vzpomněl, že musí k dědečkovi, prošel kolem cihelny, potom minul pár domků a zastavil se u téměř posledního. Byl to největší dům v ulici. Měl modrou barvu a velkou zahrádku, o kterou se dědeček pečlivě staral. Kuba prošel brankou a zazvonil na zvonek. Dědeček za chvilí otevřel. „Ahoj, dědo, vám ti vzkázat od maminky, jestli už máš hotové ty boty,“ řekl Kuba. „Ahoj, Kubo, boty už mám hotové,“ řekl děda. „A, dědo, nevíš, proč z komína cihelny odletěli čápi?“ Děda ho pozval dál, uvařil mu čaj a začal vyprávět. „Kdysi dávno, šli tři kluci na náměstí pro zmrzlinu, když se vraceli kolem cihelny domů, nešli tam na zemi zraněného čápa. Nepomohli mu, ale začali nahánět a provokovat. Říká se, že ten čáp je nesmrtelný a jen zkoušel chování tří malých kluků, a jelikož se k němu nezachovali hezky, tak je proměnil tři bílé nesmrtelné čápi,“ odpověděl mu děda.

Styl publicistický

Kateřina Chmelařová, 1. A Chránění čápi v ohrožení

Dne 21. 7. 2017 se v dopoledních hodinách usídlili na komíně cihelny v Havířově velice ohrožení a chránění čápi. Své hnízdo si začali stavět na náměstí Hrdinů. Po cestě si těhle čápů všimli tři chlapci mezi 11 a 13 rokem. Házeli po nich kameny, silvestrovské petardy a podobné nástroje. Naštěstí šel kolem děda, který chuligány ihned napomenul, Trojice mladíků ho stejně neposlechla a ve své činnosti pokračovala dál. Děda se naštvál a zavolal na místní policii. Ohlásil, že se na cihelně usídlili chránění a vzácní čápi, ale tři chlapci je ohrožují na životě. O čápy bylo nakonec velmi dobře postaráno. Poranění byli ošetřeni a všichni byli odvezeni na institut ohrožených zvířat. Chlapce postihl velký trest. Kromě trestu budou muset rodiče chlapců zaplatit pokutu ve výši několika tisíců.

Havířov 23. 7. 2017

Jana Císařová, 1. A

Léto se nám krátí, milí čtenáři, a s touto skutečností nastane jako každoročně hodně změn. Proto jsem se vydala na náměstí v Litomyšli vám zjistit, co na tyto změny říkají různé generace a vrstvy obyvatelstva. Alois Metla (63): Toš, to máte tak. To, že léto končí má své výhody i nevýhody. Sice přestane to úporný vedro a ty drzý haranty zavřou do škol, ale na druhou stranu odletí ti naši krásní čápi z komína, místo hrdliček začnou lítat vrány a začne přituhovat. To je teda na nic.“

Josef Polštářek (7): Maminka říkala, že jak skončí léto, půjdu do školy. A na tu se moc těším.

Jiří Suchánek (12): No, končí prázdniny, takže je to hrozný, ale brzo přijde zima a bude se moct lyžovat, bruslit, koulovat se a stavět sněhuláky. A na to se vážně těším! Žůžo!

Stanislav Lehký (15): Naprostej vopruz vám povídám. To, že prázky končej, mě pěkně štve!

To byli tři kluci a děda.

Loučí se s vámi Ema Skálová 15. 8. 2016 z Litomyšle

Tomáš Holcner, 1. B Čápi zabijáci

Čápi se zbláznili, začali napadat lidi a jimi byli tři kluci, kteří kouřili Sparty a mezitím je uklovali čápi. Jejich hnízdo bylo na komíně od cihelny. Celé toto napadení se odehrávalo včera na náměstí. Byl tam i můj děda, kterého poklovali a skončil v nemocnici. A máme tady našeho svědka z náměstí pana Petra Kováře, je velmi rozrušený, nikdy nic takového neviděl. Petr: „Čápi byli vždy v pohodě, nikdy na lidi neútočili a byli rozumní. Ale najednou to bylo jinak, jako kdyby je někdo naštvál, zrudly jim oči a klovali do lidí hlava nehlava.“ Děkujeme panu Petrovi za rozhovor. Přeji krásný zbytek prázdnin váš Tomáš Holcner.

Styl odborný

Tereza Gazdová, 1. B

Ciconia nigra – čáp černý objevený MUDr. Apolinářem Mrkvičkou. Obvykle s peřím zbarveným do černa. S modrým zobákem a zelenýma nohama. Staví si hnízda u opuštěných budov. Poslední čáp byl v ČR viděn na komíně od staré cihelny, jižně od náměstí v Radhošti. Na konci léta odlétá do Austrálie, do přírodní rezervace, kterou založili v roce 1963 tři kluci.

Vanda Jelínková, 1. B

Živočich pod jménem Ciconia ciconia obvykle vysedává na objektu vystupujícím ze stavby, kterou většinou proudí smog. Homo sapiens sapiens staršího věku mužského rodu zhlíží na tyto živočichy v letním období. Homo sapiens sapiens mladšího mužského pohlaví, co relaxují na kamenných zdech na místě, většinou v jádru historického města

22. prosinec 2013 aneb Libor na výletě do vánoční Vídně

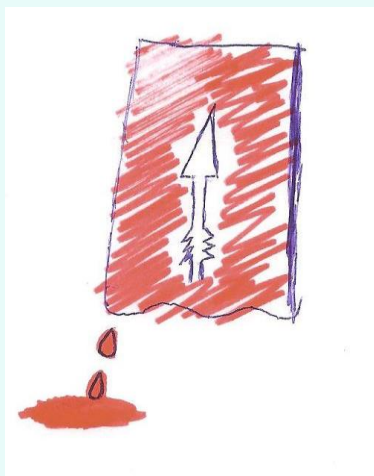
Libor Mačát

Paní ředitelka řekla, kde se sejdeme, a dala nám rozchod. Já jsem byl zamyšlený a nevěnoval jsem dostatečnou pozornost důležité informaci. Ze začátku jsem se držel známých lidí, ale potom mi proběhla hlavou myšlenka, že bych mohl jít na místo setkání sám. Potíž byla v tom, že místo setkání bylo někde úplně jinde, než jsem si myslel. Tak jsem na domnělém místě čekal a čekal, minuty plynuly, až vypršel čas setkání a setkal jsem se pouze sám se sebou. Začal jsem nabírat pochybnosti, že to není ono správné místo. Najednou jsem se začal potit a představoval jsem si, že budu mít rakouské Vánoce. Zpanikařil jsem a začal jsem se promenádovat v rychlém kroku mezi auty, hledaje náš autobus. Báł jsem se, že na mě zapomněli a odjeli směr Olomouc. Má poslední jiskra naděje byl můj mobil, ale nebyl jsem si jistý, jestli ho vůbec mám. Zarputile jsem prohledal svůj batoh a s úlevou jsem ho našel. První jsem zavolal svojí mamince, protože jsem neměl číslo na paní ředitelku. Maminka myslela, že jí povyprávím, jak se mi líbilo ve Vídni. Místo toho jsem jí objasnil svoji dramatickou situaci a tak začala jednat. Zavolala paní třídní učitelce a ta jí dala číslo paní ředitelky. Okamžitě jsem zavolal na dané číslo a paní ředitelka reagovala: „Libore, kde jseš? To snad nemyslíš vážně. To vám musím všechno opakovat?“ Po zklidnění mi řekla, abych na daném místě, které jsem jí popsal, zůstal, že mě vyzvedne. Během pěti minut jsem ji uviděl a mé trápení skončilo. Po nástupu do autobusu jsem sklídlí potlesk. Všichni byli rádi, že můžou konečně jet domů. Stal jsem se slavným pro celou školu. Tu historku zná každý a bude známá veš kole škole pro další generace studentů.

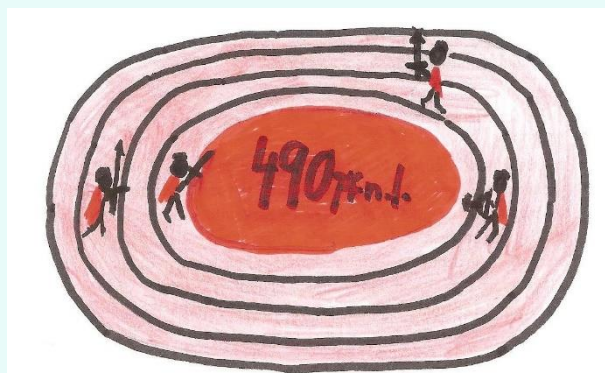
Zdroje (obrázky): Čápi - http://zpravy.veslavkove.cz/soubory/galerie/obrazky/_554/20110503_1545832534.jpg

Co víte o starověkém Řecku?

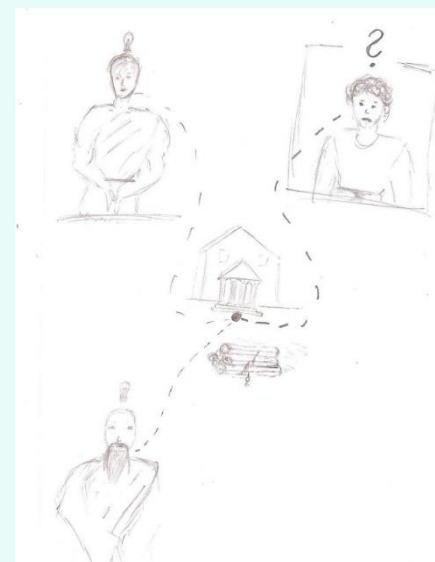
Přiřadte k dějepisným obrázkům správná hesla: Athény, alexandrijská knihovna, Sparta, bitva u Marathonu, velká řecká kolonizace, Sparta

Alena Obšilová

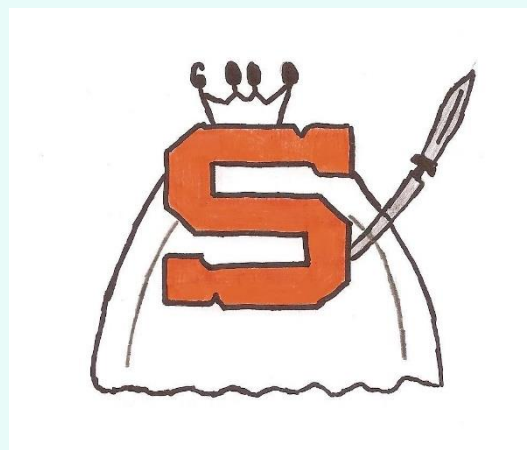
Eliška Růžičková

Jana Císařová

Tereza Gazdová

Sára Mičková

Sára Berklevová